

Revista ECONOMICA

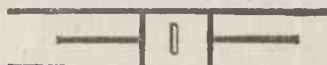
Supliment • nr. 21 • 28 mai 1976

1 ÎNTEPRINDEREA
DE INDUSTRIE LOCALĂ
„ELECTRO-METAL“
CLUJ-NAPOCA
Str. Luncii nr. 19;
Telefon : 4.10.12

2 COOPERATIVA
„ELECTRO-METAL“
ORADEA
Cal. Clujului nr. 283

3 M.I.C.M. — C.I.U.E.M.M.R.
I.U.I.M.C.R. BISTRIȚA
jud. Bistrița-Năsăud
Str. Narciselor nr. 4 ;
Telefon : 1.35.21

METALE PRODUSE DIN METAL

- Bandă lam la rece diferite dimensiuni to. 50
- Țeavă alamă $\varnothing 30 \times 1$ Am 63 1/2 T to. 3
- Antimoniu Bloc to. 3

- Bandă bronz Bz 6 $18 \times 0,5$ mm to. 0,3
- Bare trase OL 60 $\varnothing 10$ mm to. 6
- Oțel lat 21×11 mm OLC45 to. 2,6
- Țeavă oțel 35T $\varnothing 12 \times 2,5$ to. 1,1
- Țeavă inox $\varnothing 45 \times 2,5$ mm to. 0,6
- idem $\varnothing 44,5 \times 3$ mm to. 0,1
- Tablă inox 4 mm to. 1,3
- Idem 10 mm to. 0,3

- Piulițe M 18 STAS 6218/69 to. 0,8
- Inel siguranță M8 Grower to. 1,4
- Nituri $\varnothing 7 \times 44$ to. 5,1
- idem $\varnothing 8 \times 18$ to. 6,1
- idem $\varnothing 8 \times 58$ to. 8,0
- Sirmă zincată $\varnothing 2,5$ mm to. 60,0

ÎNTEPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE INDUSTRIE LOCALĂ MEHEDINȚI SECȚIA MIXTĂ DE INDUSTRIE LOCALĂ ORȘOVA

produce și livrează pe bază de comandă fermă
„Transformatori de sudură electrici“ la tensiunea de 220 – 380 V.
amperaj reglabil 125 – 500 A.

Prețul de 13.700 lei bucata.

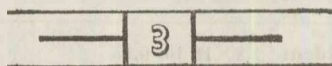
Comenzile se primesc pe adresa: Secția mixtă de industrie locală Orșova –
B-dul Porțile de Fier nr. 6 telefon 1.18.64; telex: 42.619 –, pentru
trim. III–IV 1976 și tot anul 1977

OFERTE

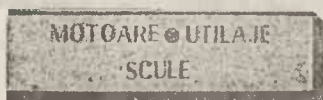
- idem $\varnothing$ 2,8 mm to. 40,0
- Sîrmă neagră $\varnothing$ 2,24 mm to. 38,0
- Sîrmă zincată $\varnothing$ 1,18 mm to. 15,0
- Sîrmă oțel arc $\varnothing$ 0,2 mm —
 $\varnothing$ 3,5 mm to. 2,0
- Bare cupru 30×20 mm to. 0,5
- Șurub torbant M 6×20 STAS 625
buc. 66320

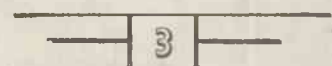
- Sîrmă bobinaj email 0,20 mm
kg. 2.700
- idem 0,70 mm kg. 10.000
- idem 0,90 mm kg. 3.500
- idem 1,25 mm kg. 12.000
- Sîrmă alamă YO,3 mm kg. 37
- idem cupru 2,5 mm kg. 145
- idem aluminiu 1,8 mm kg. 900

- Electrozi fontă $\varnothing$ 3,25 mm tone 2
- idem $\varnothing$ 4 mm tone 1,3
- idem $\varnothing$ 5 mm tone 0,5

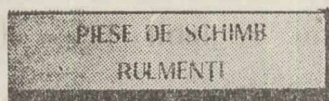
- Motoare electrice buc. 50

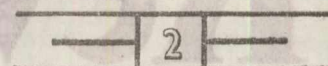
- Mot. el. N63 Ls4 0,3 Kw 1500
rot/min. cu talpă buc. 6
- idem N90 L8 0,55 Kw 750 rot/min
cu talpă buc. 5

- idem B3 100L 0,75 Kw 750 rot/min
cu talpă buc. 4
- idem B3 100L 1,1 Kw 750 rot/min
cu talpă buc. 6
- idem B5 80L 1,1 Kw 1000 rot/min
cu flanșă buc. 1
- idem B3 80S 1,1 Kw 1500 rot/min
cu talpă buc. 2
- idem B3 112M 1,5 Kw 750 rot/min
cu talpă buc. 3
- idem N100 L8 1,5 Kw 1000 rot/min
cu talpă buc. 1
- idem MS 42 1,8 Kw 750 rot/min cu
talpă buc. 1
- idem MS42 — 83 Kw 750 rot/min
cu talpă buc. 3
- idem MS 42—33 Kw 1000 rot/min
cu talpă buc. 2
- idem B3 100L 3 Kw 1500 rot/min
cu talpă buc. 12
- idem Tip Elektrim 3 Kw 3000
rot/min cu talpă buc. 2

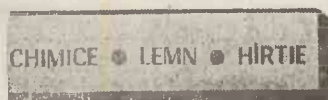
- idem B3 132 M 5,5 3000 rot/min cu
talpă buc. 1
- idem MIBI 132 Kw 3000 rot/min
cu talpă buc. 2
- Ventile electromagnetice VEM 25—
1U=220 V c.a. buc. 120
- Motoreductoare 2G—8×1,1/1500 H01
buc. 7
- idem 2N—18×3/1000 H05 buc. 10
- Reductoare 1 BH×25 stînga buc. 3
- idem 2 BH×18 buc. 1
- idem 4 BH×25 buc. 3

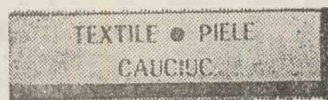
- Rulmenți diferiți buc. 4000

- Rulmenți seria 6200 buc. 19.000
- idem 6205 buc. 1.800
- idem 626/ELC buc. 1.000
- idem 626/ZZ buc. 1.000
- idem 6201/Z buc. 800
- idem 6201/2RS buc. 12.700
- idem 6203/ZZP/66 buc. 3.250
- idem 6203/2RS—EL buc. 2.300
- idem 6203/ZZ buc. 47.900
- Geam far $\varnothing$ 130 mm buc. 30.000

- Sare alămire kg. 891
- Sare cuprare kg. 197
- Sare zincare kg. 1.808

- Material neșut pt. saci filtre (Lia-
tex g=2 mm l=1400 mm m 2000

CONTRACT ECONOMIC

PRECIZĂRI PRIVIND PERFECTAREA CONTRACTELOR ECONOMICE SEMNATE CU OBIECȚIUNI

Actualul sistem de rezolvare a neînțelegerilor precontractuale reclamă o participare activă a părților contractante și a organelor lor ierarhic superioare. Omisiunile părților și ale organelor ierarhic superioare, ca și necunoașterea dispozițiilor legale ce reglementează materia, produc consecințe negative asupra perfectării contractelor economice și, prin aceasta, asupra realizării sarcinilor de plan.

Astfel, de pildă, contractul nr. 19/1975 emis de furnizoarea Întreprinderea Cablul din Ploiești a fost semnat cu procesul verbal de obiecțiuni de către beneficiara Baza județeană de aprovizionare tehnico-materială Gorj. Obiecțiunile s-au referit la termenele de livrare, beneficiara solicitând devansarea lor în raport cu termenele prevăzute în proiectul de contract.

Primind contractul semnat cu obiecțiuni, furnizoarea a comunicat beneficiarei că nu este de acord cu devansarea termenelor de livrare.

Întrucât nici una dintre părți nu s-a conformat dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 71/1969, în sensul că nu a sesizat organele competente a rezolva neînțelegerea precontractuală, Arbitrajul de stat interjudețean Ploiești, prin hotărîrea nr. 1451/1975, a stabilit că neexistînd acordul părților asupra tuturor clauzelor contractuale și nici o rezolvare a organelor ierarhic superioare asupra obiecțiunilor, contractul nu poate fi considerat perfectat și ca atare, nu există temei pentru a se acorda penalitățile în sumă de 99.853 lei pretinse de beneficiară pentru nelivrarea la termen a produselor prevăzute în contract.

La această concluzie s-a ajuns datorită faptului că, în împrejurările speței, nu s-a putut deduce din comportarea părților că obiecțiunile precontractuale au fost acceptate tacit de către furnizoare ori că beneficiara ar fi re-

nunțat, tot în mod tacit, la aceste obiecțiuni.

Primul arbitru de stat, prin Instrucțiunea nr. 1/1974, lit. C. a dat îndrumări asupra modului cum din comportamentul părților se pot trage concluzii asupra perfectării contractului în lipsa concilierii obiecțiunilor precontractuale sau a rezolvării acestor obiecțiuni de către organele competente. Prin aceste îndrumări se urmărește tocmai considerarea unor contracte economice ca perfectate pentru a se evita consecințele negative pe care le produce neperfectarea acestor contracte.

În speță, însă, următor comunicării făcute de furnizoare în sensul că nu acceptă obiecțiunile beneficiarei, fiecare dintre părți a cunoscut poziția celeilalte, iar inițiativa sesizării organului competent cu rezolvarea neînțelegerilor precontractuale putea fi luată de oricare dintre ele, conform instrucțiunii citate.

Deci, în circumstanțele date, arbitrajul nu a putut conchide că prin neînaintarea obiecțiunilor precontractuale organului competent spre rezolvare, furnizoarea le-ar fi acceptat tacit, întrucît prin adresa trimisă beneficiarei a adoptat o atitudine contrară.

Dacă situația de mai sus este consecința pasivității părților contractante, în exemplul următor neperfectarea contractului economic se datorează unei centrale tutelare.

Contractul privind livrarea unor benzi de cauciuc a fost semnat cu proces-verbal de obiecțiuni în privința cantității de livrat, a eșalonării trimestriale și a termenelor de livrare. Față de refuzul expres al beneficiarei de a participa la conciliere sau de a renunța la obiecțiunile formulate, furnizorul a sesizat, potrivit art. 10 din Legea nr. 71/1969, centrala tutelară pentru ca aceasta, împreună cu organul ierarhic superior al beneficiarei, să procedeze la soluționarea neînțelegerii.

În răspunsul comunicat furnizorului, centrala arată că întrucît forul tutelar al beneficiarului nu s-a prezentat pentru rezolvarea neînțelegerii „în conformitate cu Instrucțiunea nr. 3/1972 a primului arbitru de stat, neprezentarea la conciliere se consideră ca o renunțare la obiecțiuni, contractul rămînînd perfectat în condițiile propuse de dv’.

Rezultă din acest răspuns că centrala tutelară nu cunoaște cuprinsul exact al instrucțiunii la care se referă, întrucît confundă rezolvarea neînțelegerilor precontractuale — care este atributul organelor tutelare — cu concilierea neînțelegerilor care se face la nivelul părților contractante. Instrucțiunea nr. 3/1972 a primului arbitru de stat (devenită ulterior, Instrucțiunea nr. 1/1974 lit. C) deduce anumite consecințe asupra perfectării contractului numai din comportamentul părților și nicidecum din faptul că organul tutelar al uneia dintre părți se prezintă sau nu la invitația celui alt organ tutelar pentru rezolvarea neînțelegerii precontractuale. Potrivit legii, această rezolvare, trebuie să fie opera comună a ambelor organe tutelare, astfel că numai unul dintre organe nu poate adopta, în absența chiar nejustificată a celui alt organ tutelar, o rezolvare valabilă.

În consecință, contractul s-a considerat neperfectat în lipsa unei rezolvări date în condițiile legii.

Prin aceste exemple am urmărit să atragem atenția unităților socialiste și organelor ierarhic superioare asupra necesității de a respecta întocmai dispozițiile normative care reglementează rezolvarea neînțelegerilor precontractuale.

I. ICZKOVITS

COMERȚ EXTERIOR

METODOLOGIA DE DETERMINARE A VALORII VAMALE ÎN ȚARILE MEMBRE ALE C.E.E.

Elaborarea unor reguli comunitare privind valoarea mărfurilor în vamă a fost foarte mult facilitată de faptul că toate statele membre ale Comunității Economice Europene sînt părți contractante ale „Convenției privind valoarea vamală a mărfurilor” — semnată la Bruxelles, la 15 decembrie 1950 și intrată în vigoare la 28 iulie 1953.

Aplicarea tarifului vamal comun presupune ca, o dată determinate clasa tarifară și originea mărfii, taxele vamale aplicabile să fie determinate corect și în același mod, indiferent de punctul de intrare în Comunitate. Deoarece, cea mai mare parte a taxelor vamale din Tariful vamal comun sînt „ad valorem”, s-au elaborat reguli precise pe baza cărora în toate țările membre ale C.E.E. valoarea luată în considerare la import se referă la valoarea în vamă la care se adaugă în prealabil taxele vamale.

Definiția valorii în vamă, care mai este cunoscută și sub numele de „Definiția de la Bruxelles”, a constituit baza Regulamentului 803/1968 adoptat de Consiliul Comunității la 27 iunie 1968. Fiind inspirat din Definiția de la Bruxelles și din notele interpretative elaborate sub autoritatea Consiliului de cooperare vamală internațională, Regulamentul 803 a încercat să răspundă unor necesități și exigențe pe care le presupunea crearea Uniunii vamale. Comentariile pe care le suscită în prezent această problemă, demonstrează că trebuie prospectate în continuare numeroase modalități de aplicare și adaptare.

În fond, valoarea în vamă presupune determinarea conceptului de bază, metodologia de aplicare, precum și momentul și locul în care se iau în considerație. Ea mai implică studierea unor cazuri în care aplicarea ca atare a conceptului de bază prezintă dificultăți deosebite.

Regulamentul comunitar abordează succesiv aceste probleme.

Conceptul de bază a valorii în vamă reiese din primul paragraf, articolul I al Regulamentului 803, care arată că: „pentru aplicarea Tarifului vamal comun, valoarea în vamă a mărfurilor importate este prețul normal, adică prețul care poate fi obținut cu ocazia unei vânzări efectuate în condiții de concurență deplină între un cumpărător și un vânzător, independenți unul de altul”.

Acest text reia, în general, art. 1 al Definiției de la Bruxelles, adaptîndu-l Uniunii vamale. Analiza acestui concept permite următoarele observații:

— expresia „vânzare efectuată în condiții de concurență deplină” constituie noțiunea teoretică pe care se sprijină definiția, din moment ce prețul normal este prețul considerat a putea fi stabilit, cu ocazia unei asemenea vânzări;

— definiția de la Bruxelles și în consecință cea a Comunității se aplică numai comerțului internațional și este conformă cu toate dispozițiile GATT. Este vorba deci de o vânzare comercială, adică o vânzare efectuată de către o persoană care are profesiunea de a vinde mărfuri cu scopul de a obține un beneficiu. În sensul definiției deci, nu vom considera ca vânzări: transferurile de proprietate făcute cu ocazia unor tranzacții între persoane care nu îndeplinesc atribuțiile amintite, sau vânzările efectuate pe cale de lichidare judiciară. Această interpretare corespunde sensului dat de articolul VII din GATT, care precizează că valoarea în vamă a unei mărfi trebuie să fie valoarea „reală” a acelei mărfi, adică să corespundă prețului la care e vîndută cu ocazia unei operațiuni comerciale normale;

— expresia „condiții de concurență deplină” concretizează situația în care un anumit număr de indivizi intră în competiție pentru a oferi pe piață mărfuri în scopul obținerii unui profit;

— cînd are loc o tranzacție oarecare, se poate întîmpla ca vânzătorul să fie legat de cumpărător, fie pe plan financiar, fie pe plan contractual, fie în fapt, ca urmare a unor aranjamente tacite. O asemenea situație nu poate fi considerată ca normală în sensul Regulamentului 803.

Articolul II face precizări cu privire la condițiile necesare pe care trebuie să le îndeplinească o vânzare pentru a fi efectuată în condiții de concurență deplină, între „un cumpărător și un vânzător, independenți unul de altul”. Pentru aceasta este necesar ca: plata prețului mărfurilor să constituie singura prestație efectivă a cumpărătorului (prin prestație efectivă se înțelege nu numai achitarea unei obligații legale sau contractuale, dar și orice altă contrapartidă); prețul convenit să nu fie influențat de relații comerciale, financiare, contractuale sau necontractuale care ar putea exista în afara celor create de vânzarea respectivă; cele două părți să fie considerate asociate în afaceri dacă una dintre ele are un in-

teres oarecare în afacerile celeilalte sau ambele persoane să aibă un interes comun în afacerile cu bunurile respective.

Respectîndu-se aceste cerințe, valoarea în vamă poate fi determinată în general plecînd de la prețul facturat care de cele mai multe ori este prețul C.I.F. (cost, insurance, freight — cost, asigurare, navlu) al mărfii.

Prețul facturat astfel, luat în considerație, va trebui în același timp: să fie prețul efectiv plătit sau prețul plătit pe de o parte și, să cuprindă toate cheltuielile referitoare la vânzare, pe de altă parte.

Dr. Anica MOȚIU

RAPORTURI DE MUNCĂ

TRANSFERAREA ÎN INTERESUL SERVICIULUI PRIN EFECTUL LEGII

Această formă de transfer este prevăzută în legislația noastră de trei prevederi legale prin care se reglementează tot altele situații distincte.

● Legea nr. 1/1970 în art. 11 alin. final consideră că transferarea în interesul serviciului și unele cazuri de schimbare a locurilor de muncă de la o unitate la alta și anume în situațiile în care intervine un proces de reorganizare a organizațiilor socialiste. Reorganizarea nu este considerată ca o modificare lăuntrică, ce are loc în interiorul unei unități, ci ca un fenomen economic și juridic care afectează structurile și uneori însăși existența persoanelor juridice implicate în acest proces.

Astfel, se dispune că persoanele ce au fost încadrate la o altă unitate ca efect al unei fuziuni sau absorbției, al divizării patrimoniului unității sau al desprinderii unei părți din aceasta, se consideră de asemenea, transferate în interesul serviciului. Ne aflăm deci în prezența unor transferări declarate prin efectul legii și nu la cererea unității interesate. Prevederea apare judicioasă și conformă finalității urmă-

rite de legislația muncii de apărare a intereselor și drepturilor persoanelor încadrate în muncă.

Sînt necesare unele observații :

— în asemenea cazuri nu este necesar acordul organului ierarhic superior al unității de unde se pleacă, dar este absolut obligatoriu acordul organului competent din unitatea superioară celeia în care urmează a se face încadrarea, cînd în acest mod se ocupă funcții pentru care Legea nr. 11/1971 cere aprobarea unor asemenea organe (de ex. : inginer șef, contabil șef, a căror încadrare se face prin hotărîrea biroului executiv al centralei) ;

— în cazul desprinderii unor sectoare de activitate (divizare parțială) vor fi considerate transferate în interesul serviciului numai acele persoane care ocupă locuri de muncă în sectoarele sau compartimentele preluate. O altă persoană care nu lucrează în sectorul desprins nu se poate prevala de dispoziția legală.

De la sine înțeles că în cazurile de reorganizare a unităților socialiste, transferul în interesul serviciului acordat prin efectul legii nu este afectat în nici un fel de dezacordul persoanei în cauză. Cu alte cuvinte, o persoană care ar dovedi cu certificat medical că nu poate executa respectivul transfer nu va avea altă cale legală decît de a denunța contractul său de muncă sau de a solicita eventual un transfer la cerere, neputînd în nici un mod împiedica efectele legii.

● De asemenea potrivit art. 60 din Legea nr. 12/1971, persoanele ce urmează a ocupa un post vacant ca urmare a reușitei la examen sau concurs, vor fi considerate că se transferă în interesul serviciului, dacă conducerea unității de la care pleacă și organul superior al acesteia sînt de acord cu transferul.

Art. 13 alin. 2 din regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 875/1960 prevede că transferarea la unitatea la care se află postul de maistru a persoanei reușită la concurs trebuie să fie aprobată în termen de 15 zile de la data cînd a fost cerută. Deși norma citată este în vigoare și în prezent, prin aplicarea art. 60 din Legea nr. 12/1971, ea a suferit o modificare implicită, transferul

la cerere fiind conferit într-un transfer în interesul serviciului.

Și în cazul de față este de făcut precizarea — în tăcerea legii — că organele competente a acorda transferarea din cadrul unității de la care pleacă și din acel al organizației ei superioare, nu pot fi altele decît cele cărora Legea nr. 11/1971 le acordă asemenea atribuții.

Socotim că lipsa acestor acorduri sau numai a unuia răpește operațiunii caracterul prevăzut de norma legală, persoana în cauză urmînd a fi considerată transferată la cerere.

● Art. 22 alin. 3 din Legea nr. 12/1971, prevede că în cazul în care unitatea nu poate asigura muncitorilor calificăți un volum corespunzător de lucrări din categoria în care urmează să promoveze, dar o altă unitate din cadrul aceleiași centrale sau aceluiași minister are asemenea lucrări, conducerea centralei sau a ministerului, după caz, poate aproba persoanele respective transferul în interesul serviciului.

Unele precizări apar necesare în legătură cu această prevedere :

— textul citat prevede expres că transferul se „poate” aproba, ceea ce înseamnă că nu ne aflăm în prezența unei obligații, nici pentru unitate și nici pentru organul ierarhic superior al acesteia ;

— deși norma citată are în vedere în mod precumpănitor interesul persoanei în cauză, totuși legea prevede acordarea unui transfer în interesul serviciului, constituind prin aceasta o măsură de favoare pentru persoanele încadrate în muncă ;

— socotim, spre deosebire de alți autori că în această situație nu mai este necesară aprobarea organului ierarhic superior al unității de la care se pleacă, astfel cum prevede art. 11 alin. 1 din Legea nr. 1/1970, deoarece art. 22 din Legea nr. 12/1971 se referă expres la aprobarea centralei sau a ministerului, ori nu este de conceput, pe de o parte, ca pentru un muncitor calificat să fie necesare mai multe aprobări decît pentru persoane cu funcții de conducere, iar pe de altă parte există și riscul eventual al unor hotărîri contradictorii.

dr. C. JORNESCU

RETRIBUȚIA TARIFARĂ

În practică, se constată, adeseori, o confuzie în utilizarea termenelor **retribuție**, **retribuție tarifară** și **retribuție tarifară de încadrare**.

În realitate, fiecare dintre termenii sus-menționați au un conținut diferit. Termenul de „retribuție” are un conținut mai larg, întrucît cuprinde, pe lîngă retribuiția tarifară și alte sume care se plătesc persoanelor încadrate în muncă, potrivit prevederilor legislației muncii.

Astfel, deși sporul pentru vechime neîntreruptă în aceeași unitate are caracter de **retribuție**, nu se include la stabilirea retribuiției tarifară.

La fel constituie elemente ale retribuiției, fără să se includă în retribuiția tarifară, sporul pentru munca în condiții deosebite, sporul de șantier, sporul pentru munca prestată în ore suplimentare, indemnizația de conducere a unităților economice, indemnizația plătită președintelui de comisie pentru examenul de bacalaureat, plata pentru orele de gardă prestate de personalul medical, premiile și alte drepturi de retribuire, prevăzute de lege.

Retribuiția tarifară este acea parte a retribuiției cuvenite personalului, prevăzută — pentru muncitori — în rețelele tarifare și în listele de funcții auxiliare iar pentru personalul tehnic economic, de altă specialitate, administrativ și de deservire, în nomenclatoarele de funcții. În retribuiția tarifară se includ — prin excepție — și majorările, sporurile și indemnizațiile, atunci cînd dispozițiile legale în vigoare, precizează că aceste drepturi au caracter de retribuire tarifară.

Are caracterul retribuiției tarifară, de exemplu, sporul acordat șefului de echipă sau de brigadă, care, pe lîngă activitatea sa de muncitor, conduce o formație de lucru. Au același caracter indemnizația acordată personalului, cu 10%, prevăzută pentru operatorii lianți, cuptorari și morari din unitățile mari producătoare de ciment, stabilite, ca atare, de Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții etc. Întrucît unele drepturi se cuvin personalului în funcție de nivelul retribuiției tarifară, pentru o corectă aplicare a dispozițiilor legale — înainte de acordarea alocațiilor de stat pentru copii,

indemnizațiile plătite din fondurile de asigurări sociale etc. — este necesară verificarea atentă a reglementării înstitute în acest scop prin Legea nr. 57/1974 privind retribuirea după cantitatea și calitatea muncii, fiind cunoscut că, numai acele drepturi de retribuire la care s-a prevăzut — în mod expres — că au caracterul retribuiției tarifare, se iau în considerare la stabilirea acestei retribuiții.

Care este diferența dintre **retribuiția tarifară și retribuiția tarifară de încadrare**?

De multe ori, mărimea retribuiției tarifare lunare, coincide cu retribuiția tarifară lunară de încadrare, neexistând, în fapt, nici o diferență între ele. Astfel, economistul care a lucrat întreaga lună ianuarie într-o unitate care a îndeplinit integral sarcinile de plan, ce i-au revenit, are în această lună o retribuiție egală cu retribuiția sa tarifară de încadrare. Același economist, dacă ar fi lucrat însă, numai 20 de zile în luna ianuarie, restul zilelor în concediu medical, ar fi avut o retribuiție tarifară mai mică decât retribuiția sa tarifară de încadrare și anume, aceea corespunzătoare zilelor efectiv lucrate. La fel, muncitorul în acord care a realizat normele de muncă numai în proporție de 90%, are o retribuiție tarifară în luna respectivă mai mică cu 10%, decât retribuiția sa tarifară de încadrare. Din exemplele de mai sus, rezultă că retribuiția tarifară de încadrare are un caracter constant, care nu este supusă îndeplinirii unor condiții privind efectuarea întregului program de lucru, realizării 100% a normelor, nediminuării retribuiției tarifare ca urmare a nerealizării sarcinilor de plan etc. La stabilirea cuantumului chiriei sau a diurnei, de exemplu, se ia în considerare retribuiția tarifară lunară de încadrare, astfel cum a fost definită de art. 193 din Legea nr. 57/1974.

ION STOIAN

COMERT-COOPERATIE

NOUL STATUT AL ORGANIZAȚIILOR COOPERATIEI DE CONSUM

Cel de-al VI-lea Congres al cooperativei de consum, care și-a desfășurat lucrările în zilele de 30—31 ianuarie 1976

a adoptat noul statut al organizațiilor cooperativei de consum, care stabilește, în concordanță cu Legea nr. 6/1970 scopul și obiectul de activitate al organizațiilor cooperativei de consum, principiile de organizare și conducere înființarea, organizarea, funcționarea, reorganizarea și dizolvarea organizațiilor și regimul juridic al bunurilor proprietate cooperatistă. În același timp, statutul prevede, corespunzător principiilor de drept cooperatist, constituirea organelor de conducere colectivă la nivelul fiecărei organizații din sistemul cooperativei de consum, atribuțiile acestora, precum și drepturile și îndatoririle membrilor cooperatori.

În cele ce urmează ne vom referi la principalele prevederi care s-au introdus în noul statut al organizațiilor cooperativei de consum.

● Rolul conducător al partidului.

Dintre prevederile noi se evidențiază acelea care statuează că organizațiile cooperativei de consum participă activ la înfăptuirea Programului Partidului Comunist Român de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Mobilizând cooperatorii la aplicarea fermă a politicii partidului de punere în valoare a tuturor resurselor economiei, pentru dezvoltarea economico-socială a României, organizațiile cooperativei de consum contribuie la ridicarea nivelului material și spiritual al poporului, pentru înflorirea patriei noastre socialiste.

Pe de altă parte organizațiile cooperatiste de consum participă la activitatea Frontului Unității Socialiste.

● Cooperare cu alte organizații socialiste. În vederea dezvoltării zootehniei, valorificarea produselor agroalimentare, producției de bunuri materiale, piese de schimb și alte produse necesare fondului pieței, industriei socialiste sau pentru export, statutul prevede, pentru prima oară, posibilitatea ca organizațiile cooperativei de consum să coopereze cu unitățile economice de stat și cooperatiste. Această abilitare statutară creează condițiile necesare organizațiilor cooperativei de consum, ca pe baza unor contracte de cooperare, să realizeze produse agroalimentare, bunuri materiale etc... împreună cu întreprinderi din industria locală sau cu organizațiile din sistemul cooperativei agricole de producție și cooperativei meșteșugărești.

● Cooperativa de consum — persoană juridică. Este de reținut și faptul că în noua formă organizatorică consacrată de statut, cooperativa de consum, organizație de bază în sistem, este persoană juridică și titulară de plan. Corespunzător dispozițiilor Legii nr. 6/1970 cooperativa dobândește personalitate juridică în urma recunoașterii legalității de constituire de către Uniunea județeană a cooperativei de consum și de credit, prin înregistrare potrivit legii. În scopul realizării sarcinilor sale, cooperativa de consum poate încheia nemijlocit contracte economice cu alte organizații și întreprinderi, avînd deci posibilitatea de a participa în circuitul civil în nume propriu. De asemenea, cooperativa de consum este îndreptățită să încheie contracte de muncă și alte categorii de contracte în condițiile și cu respectarea normelor legale aprobate de organele de stat competente și a normelor elaborate de organizațiile cooperativei de consum.

● Comitetul sătesc cooperatist. Pentru sprijinirea cooperativei de consum în realizarea sarcinilor de plan, buna gospodărire a unităților și apărarea avutului obștesc, statutul a prevăzut ca în fiecare sat de pe raza teritorială a cooperativei de consum să se aleagă un comitet sătesc cooperatist. Acest organ obștesc urmărește și controlează activitatea secțiilor de prestări de servicii, aprovizionarea cu mărfuri a unităților de desfacere și alimentație publică, respectarea de către lucrători a prețurilor și tarifelor, a regulilor generale de comerț și igienă. Totodată comitetul sătesc cooperatist participă la efectuarea inventarierii mărfurilor și bunurilor, sprijină consiliul cooperativei în activitatea de contractări-achiziții, aprovizionarea cu mărfuri a populației și executarea prestărilor de servicii și popularizează în rîndurile cooperativelor sarcinile de plan ce revin unităților din sat, mobilizîndu-i pentru a-și aduce aportul la realizarea lor. În exercitarea atribuțiilor sale, comitetul sătesc cooperatist participă la acțiunile întreprinse de echipele de control obștesc, organizate și conduse de Frontul Unității Socialiste și informează consiliul cooperativei cu privire la deficiențele constatate în activitatea uni-

taților din satul respectiv, prezentînd propuneri pentru înlăturarea lor.

● **Cooperativele de credit.** O nouă prevedere se referă la cooperativele de credit, care își desfășoară activitatea în cadrul sistemului cooperației de consum. Cooperativele de credit, organizații socialiste obștești, cu caracter economic și personalitate juridică, se asociază la Uniunea județeană a cooperativei de consum, care potrivit noului statut se denumește Uniunea județeană a cooperativei de consum și de credit. Drept urmare, uniunea județeană, ca rezultat a asocierii cooperativei de consum și a cooperativei de credit este îndreptățită să coordoneze și să controleze activitatea tuturor organizațiilor de consum și de credit asociate, de pe raza teritorială a județului respectiv.

Menționăm că îndrumarea de specialitate a cooperativei de credit se asigură prin comisia județeană a cooperativei de credit a cărei componență se aprobă de consiliul uniunii județene.

La nivelul Uniunii Centrale a Cooperativei de Consum îndrumarea de specialitate a cooperativei de credit se asigură de Comisia centrală a cooperativei de credit, organism a cărui componență se aprobă de Consiliul Uniunii Centrale.

● **Întreprinderile economice cooperatiste.** Noul statut al organizațiilor cooperației de consum a rezolvat și problema înființării întreprinderilor și unităților economice fără personalitate juridică și a confirmării înființării acestora. Astfel, întreprinderile și unitățile economice fără personalitate juridică din subordinea uniunilor județene ale cooperativei de consum și de credit se înființează prin hotărîrea Consiliului uniunii județene, iar confirmarea înființării lor revine în competența de aprobare a Consiliului uniunii centrale.

În ceea ce privește întreprinderile din subordinea Uniunii centrale, cît și unitățile economice asimilate centralelor, hotărîrea cu privire la înființarea, reorganizarea și încetarea activității lor, revine Consiliului Centrocoop.

● **Ale prevederi.** Printre alte prevederi îmbunătățite ale statutului actual sînt și acelea cu privire la limitarea răspunderii membrilor cooperativei de consum și la perioadele în care au loc

ședințele de lucru ale organelor colective de conducere.

Spre deosebire de statutul anterior, membrii cooperativei de consum sînt răspunzători pentru obligațiile organizației din care fac parte în limita părților sociale achitate, iar nu subscrise, așa cum se prevedea în vechea reglementare statutară.

Organele colective de conducere — se prevede în noul statut — urmează să dezbată sarcinile încredințate în cadrul unor ședințe de lucru la date fixe sau și înaintea acestora, dacă necesitățile o impun. Așa de pildă, Consiliul cooperativei se convoacă, de regulă, o dată pe trimestru, iar Biroul executiv o dată pe lună etc.

Act juridic cadru, Statutul organizațiilor cooperației de consum adoptat la cel de-al VI-lea Congres al cooperației de consum, pe baza Legii nr. 6/1970, asigură premisele necesare pentru perfecționarea activității tuturor organizațiilor din sistem în vederea realizării sarcinilor încredințate în perioada cincinalului 1976—1980.

dr. Emil VICOL

PRACTICĂ ARBITRALĂ

CONDIȚIILE ÎN CARE UNITĂȚILE NAVROM POT ÎNCASA TAXE DE DEPOZITARE ÎN PORT

Taxele de depozitare în port prevăzute de H.C.M. nr. 248/1972 pot fi încasate de către unitățile Navrom numai în situația cînd depozitarea a fost consecința unor fapte imputabile expeditorului mărfii sau celui care a dispus expediția.

În speță, mărfurile s-au depozitat în port pentru motivul că s-a constatat deteriorarea ambalajului. Nu se face însă dovada cu acte de constatare opozabile, că deteriorările au existat la preluarea mărfurilor de către unitatea Navrom de la Calea ferată și că deci nu s-au produs în momentul descărcării mărfurilor din vagoane ori în timpul transportului la locul de depozitare. În atare situație, unitatea Navrom nu era în drept să încaseze taxele de depozitare. (Decizia P.A.S. nr. 176/1967).

RĂSPUNDEREA FURNIZORULUI PENTRU LIVRAREA UTILAJELOR CU ÎNTÎRZIERE

Recunoscînd că nu a livrat utilajele la termenul prevăzut în contract, furnizorul a invocat, în apărare, împrejurarea că, în raport cu data cînd a efectuat în fapt livrarea, s-a încadrat în termenul de punere în funcțiune a obiectivului de investiții pentru care erau destinate utilajele.

Această apărare a fost înlăturată, deoarece, potrivit art. 1 lit. a din H.C.M. nr. 306/1970, penalitățile se datorează de la termenul prevăzut în contract pînă la data executării în natură a prestației, fiind nerelevant, sub acest aspect, termenul fixat pentru punerea în funcțiune a obiectivului de investiții. (Decizia P.A.S. nr. 329/1976).

EFECTELE SOLUȚIONĂRII UNILATERALE A NEÎNȚELEGERILOR PRE-CONTRACTUALE

Rezolvarea neînțelegerii precontractuale nu s-a făcut în comun, de către organele ierarhic superioare ale părților, ci unilateral, numai de către forul tutelar al reclamantei-furnizoare care a considerat că neprezentarea delegaților forului tutelar al pîrteii beneficiare la termenul fixat pentru rezolvare, echivalează cu o renunțare la obiecțiuni.

O atare rezolvare nu produce efecte juridice, fiind dată cu încălcarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 71/1969. (Hotărîrea Arbitrajului de Stat Central nr. 1951/1975).

DATA CÎND SE CONSIDERĂ ÎNCHEIATE CONTRACTELE ECONOMICE

Contractele economice se consideră încheiate la data cînd se primesc de către furnizori proiectele de contract restituite semnate de către beneficiari. În speță, proiectul de contract semnat de către beneficiar nu s-a primit de către furnizor pînă la expirarea anului 1974, astfel că nu se puteau aplica penalitățile prevăzute de H.C.M. nr. 306/1970 pentru nerespectarea obligațiilor din cadrul aceluia an de plan. (Decizia P.A.S. nr. 2714/1975).

H. M.

MAȘINI DE PRECIZIE PENTRU ACTIVITATEA DE PRECIZIE!

K O V O

Livrează produse ale industriei cehoslovace

Praga 10 — Cehoslovacia

de mecanică de precizie

Întreprinderea pentru comerțul exterior KOVO exportă și importă produse ale industriei mecanice de precizie din următoarele sectoare :

- mașini de calcul și de birou; aparate de laborator și pentru fizica nucleară ;
- mașini pentru industria poligrafică, de măsurare și de pompare a carburanților lichizi ;
- aparate de măsură electrice și electronice; utilaje de reglaj ;
- piese pentru industria electronică și surse de iluminat;
- instalații pentru telecomunicații.

Fiind apreciate de beneficiari, produsele ICE KOVO vor populariza și în anii următori mărcile MADE IN CZECHOSLOVAKIA și KOVO EXPORT IMPORT.

Publicom